

**СУЧАСНИЙ СТАН ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ
ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОГО КАРАНТИНУ**

У сучасних умовах освіта в Україні набуває особливого значення для набуття людиною професійних знань, навичок, мотивацій, для формування особистості, розуміння та пізнання людиною свого існування. Значно підвищується роль знань, їх накопичення для виходу на вищий соціальний рівень. Порівнюючи освіту України у перші роки незалежності та сьогодні, можна помітити, що вона зазнала певних суттєвих змін, а саме в якості надання освіти, способах викладання, можливості отримання інформації та ін. Освіта в Україні нині перебуває у складних соціально-економічних умовах і потребує структурної перебудови: потрібен багатоканальний механізм фінансування освіти, необхідні удосконалені нормативні документи. Проблеми розвитку освіти завжди перебували у центрі уваги науковців.

Державна політика в Україні спрямована на поліпшення умов вищої освіти та досягнення нею сучасного світового рівня. Україна робить успішні кроки у реформуванні вищої освіти, але поки що їх замало. Модернізація вищої освіти в Україні вимагає подолання низки проблем, серед яких найбільш актуальними є: невідповідність структури підготовки спеціалістів реальним потребам економіки, зниження якості освіти, корупція в системі вищої освіти, відірваність від наукових досліджень, повільні темпи інтеграції в європейський і світовий інтелектуальний простір [1, с. 113].

Прогрес і динаміка розвитку суспільства потребують створення таких умов, за яких вища освіта повинна бути доступною людині протягом усього її життя, особливо в період підготовки та здійснення творчої та

виробничої діяльності. З давніх часів освіта належала до важливої сфери людської життєдіяльності, яка забезпечувала соціальний прогрес.

Відомо, що проблема забезпечення якісного рівня освіти, як і перспектива розвитку вищої школи в Україні, полягає, насамперед, в якісній практичній підготовці фахівців для потреб економіки, з одного боку, і якісній організації навчального процесу, з іншого, при формуванні високоосвічених, національно свідомих і патріотично налаштованих фахівців для розвитку національної економіки і розбудови суверенної, національно-демократичної Української держави. Щодо практичної підготовки у вищих навчальних закладах відповідно до потреб сучасної економіки, то Міністерство освіти і науки України пропонує об'єднати зусилля і разом з Міністерством праці і соціальної політики, Міністерством промислової політики, Союзом промисловців і підприємців та іншими структурами створити, а точніше, відновити діяльність Міжвідомчої ради з цього питання [2, с. 271].

Сьогоднішня ситуація в Україні показала масу недоліків в організації освітнього процесу у ЗВО. Низьке матеріальне забезпечення, недосконала організація дистанційного навчання створює незручності для студентів та викладачів. Окремі дисципліни неможливо перевести у формат дистанційного навчання, тому що вони потребують виконання лабораторних, практичних та інших робіт. Більшість викладачів не мають досвіду та практики, потрібних для ефективної роботи зі студентами в новому, незвичному онлайн форматі, та сприймають дистанційне навчання як самотійну роботу. В результаті виконання завдань зводиться до написання рефератів та написання конспектів з наукової літератури. Такий підхід, безперечно, малоефективний.

Постає важливе питання про контроль за організацією навчального процесу. Цей процес відбувається по-різному навіть в одному ЗВО. Дехто вимагає фото- та відеодокази навчального процесу вдома, іншим вистачає пройденого тесту на закріплення знань.

Фідбеки студентів щодо організації навчання різні: одні позитивно та з розумінням поставились до ситуації, іншим це створило масу незручностей, зокрема, через технічні проблеми. Великим «плюсом» майже всі назвали мінімізацію витраченого часу на дорогу до місця навчання. Проте залишаються студенти, що не мають доступу до інтернету або його погану якість у віддалених селах.

Недоліків в організації освітнього процесу доволі багато, але дивлячись на складність ситуації в країні, ЗВО усіма силами намагаються налагодити навчальний процес та зробити його зручним як для студентів, так і для викладачів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Баранова, К. К. Сучасний стан освіти в Україні / К. К. Баранова, В. В. Сибірцев // Наука – виробництву, 2016 : зб. тез доп. наук. конф. студ. і магістрантів, 14 квітня 2016 р. – Кіровоград, 2016. – С. 113-114.
2. Римар, Ю. М. Стан та перспективи розвитку вищої школи в Україні / Ю. М. Римар // Вісник Національного університету «Львівська політехніка», 2008. – № 628. – С. 277-280.